

A SZOLNOKI SZIGLIGETI SZÍNHÁZ

VENDÉGJÁTÉKA
A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

LÚDAS MATYI

vígjáték 3 felvonásban.

Fazekas Mihály nyomán írta: **Móricz Zsigmond.**

Matyi	Halász László
Évi	Gyöngyössy Katalin
Döbrögi	Juhász János
Kobak	Simon Kázmér
Anyó	}	Sebestyén Éva
Vénasszony		
Sára		
Hajdú	Újlaky László
Szakácsné	Fehér Györgyi
Bíró	}	Benyovszky Béla
Szabó		
Öreg paraszt	}	Berta András
Török		
Fiatal paraszt	}	ifj. Tatár Endre
Csizmadia		
Fiatalasszony	}	Felkai Eszter
Tojásárus		
Öregasszony	}	Szöllősy Éva
Mézeskalácsos		

Díszlet: **Fehér Miklós.** Maszk: **Dobos Ferenc.** Jelmez: **Székely Piroska fh.**

Rendezte:
BOR JÓZSEF

Tartalom:

Matyinkat a darabban nem csupán a világjáró vágy — az igazságtalanság élménye veti ki a falujából. Békén és tétlenkedve édegelget eddig, kedves pajtáskodásban Évivel, a szomszéd kis árvalánnyal és elhalgatta naphosszat a csendesen zsémbelődő öreganyót, hanem egyszer csak a faluba jött a földesúr, Döbrög város és hetvenhárom falu „koronázatlan királya”, de inkább csak a basája. Érkeztére mindenkit összeterelnek a hajdúk, de különösen a lányokat, hadd válogasson az úr közöttük „belső cselédnek valókat”. Matyit már a riadalom feldúlja: hogy lehet egy embernek ilyen hatalma! — és menten elhatározza: apja tarisznyájával, anyja lúdaival nekivág a világnak, legelőbb is mindjárt a másnap tartandó döbrögi vásárnak. Szándékának nem a rugója, de megerősítője, hogy közben a földesúr összeválogatta a kívánatos lányokat, köztük Évit is, és tovább állt velük.

Otthonában ismerjük meg másnap a döbrögi uraságot: önmagát dicsőíti és dicsőítteti — férfiszépségét különösen.

Egyébként most a szépségével sincs valami nagy sikere a döbrögi földesúrnak, mert bizony Évi, a belső lányok között a legszebb, ellenáll neki — ami az elképesztő érthetelenségekkel egyenlő az uraság számára! Fel is adja az ostromot egyelőre és a vásárra vonul mind egész háznépével, hogy az áruk megdézsmálása által „fenntartsa fegyveren szerzett ősi jussát...” És mikor ott Matyi hegykén felelget neki és ráadásul még Évi is a Matyi nyakába ugrik, ott helyben szabja ki a végzetes huszonöt botot, és ott hangzik el ugyancsak a vásári jelenet végén a híres fogadalom: „Háromszor veri ezt kenden Lúdas Matyi vissza”.

Matyi világgá ment, hosszú idő eltelt azóta és a döbrögi uraság ez egyszer alaposan beleesett a szerelem vermébe. Ott tart, hogy rengő hűsaival már le is térdel a győztesen gúnyolódó Évi előtt — és éppen ez lesz, ez a nagy epekedés, első megveretésének alkalma. Az olasz építészként érkező Matyi — Évivel összebeszélve — azt ajánlja Döbröginek, hogy építtessen kastélyt a lánynak, akkor megnyeri szerelmét, így kerül sor az erdei szemlére és az első „visszaverésre”.

A második verést, mint tudós külhoni doktor adja, aki éppen azért érkezik, hogy az első verés következményeiből kigyógyítsa Döbrögöt.

A harmadik verés pedig — a harmadik elmarad. Megverhetné Matyi harmadszorra is Döbrögöt az erdő szélén, de nem teszi. Matyi ügyis olyan nagy fölényben van az ostoba, tehetetlen, holtra rémült urasággal szemben, hogy amit verés helyett utoljára mond, az többet jelent a pálcánál. „Kikél Lúdas Matyi a fűből, a fából, a földből, hogy bosszút álljon, valahol egy igazságtalan, gonosz úr van a világon.” — Ezt mondja utoljára és ezzel, Évijét is elhagyva, eltűnik; jelképpé, eszmévé, legendává válik.

